

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo IV / 2015

JÚL - AUGUST

CHVÁLA POMALOSTI

Bezbožný uteká, hoci ho nikto neženie. Pr 28:1

Tak znie názov knihy od Carla Honoré, ktorá sa stala bestsellerom. Autor sa v nej snaží presvedčiť čitateľa, aby spomalil svoje životné tempo a vzoprel sa rýchlemu tempu doby. Rýchle tempo má za následok vo všeobecnosti povrchnosť. Chceme stihnúť veľa vecí, a preto nemáme čas veci si dôkladne premyslieť a zväžiť. Potom konáme nepremyslene, neuvážene a takto vstupujeme aj do rôznych vzťahov štýlom pokus – omyl. Náš život sa nesie v znamení plytkosti, ktorú si nemáme kedy ani uvedomiť. Myslíme si, že budeme šťastní, keď budeme vlastniť veľa vecí, vidieť čo najviac krajín a mať čo najviac zážitkov. Ale skutočné šťastie človeka nespočíva v tom, že vlastníme veľa vecí, že sme precestovali kus sveta a získali veľa zážitkov. Šťastie a spokojnosť nezávisí od vecí mimo nás, ale od nášho postoja k nim. Povedané bibliickou rečou od nášho srdca.

Dnešná rýchla doba má vplyv aj na duchovný život, lebo duchovný život sa nedá urýchliť. Vyžaduje si premýšľanie, utíšenie, trpezlivosť, sebaskúmanie vo svetle Božieho slova, očakávanie na Boha. Na to mnohí kresťania zabúdajú. Podľahli tlaku doby a stali sa „modernými ľuďmi“. Ráno už nemajú čas na stíšenie sa, prečítanie si z Božieho slova a v modlitbe sa vložiť do Božích rúk. Večer po skončení všetkých povinností sú takí unavení, že už nemajú sily sústrediť sa na duchovné veci a v modlitbe prejsť celý deň so všetkým, čo nám priniesol. A v tomto tempe prejde celý týždeň. V nedeľu už niet síl ani chuti prísť do spoločenstva Božieho ľudu a vzdať Bohu chválu za lásku, ktorou nás miluje a za požehnanie, ktorým nás obdarováva.

Povrchnosť myslenia a života sa potom odzrkadlí aj v duchovnom živote. Namiesto Božej vôle, ktorú často nie sme schopní poznať, presadzujeme svoju vôľu. A to nás vnútorne zväzuje, strácame slobodu Božích detí a radosť. Odcudzujeme sa jeden druhému. Hoci žijeme blízko seba, vnútorne sme si vzdialení. Neodkážeme si dôverovať a náš rozhovor sa nesie v znamení plytkosti.

Čas letných prázdnin a dovoleníek je príležitosť spomaliť, možno i zastaviť sa a zamyslieť nad tým či žijeme svoj život tak, ako chce Boh a či život ktorý žijeme, je taký, ako sme vždy chceli žiť. Na zmenu nikdy nie je neskoro. Nedajme sa strhnúť trendu doby – rýchlosti za cenu povrchnosti v myslení a v živote. Pamätajme, že duchovná zrelosť sa nedosahuje rýchlosťou a množstvom aktivít, ale v utíšení, v poznaní Božieho slova, na modlitbách a v spoločensťve Božieho ľudu.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

UDALOSTI V CIRKEVNOM ZBORE

Zuzana Hybenová

Májové nedele mali v našom CZ slávnostný charakter:

3. mája sa naši cirkevníci zúčastnili spomienkových služieb Božích v CZ v Spišskej Belej, kde si pripomínali 180. výročie narodenia svojho dlhoročného kazateľa Samuela Webera, rodáka z Popradu.

10. mája v 2. májovú nedeľu bol Deň matiek. Tomuto dňu bol na službách Božích venovaný krátky program a deti odovzdali vlastnoručne pripravené darčeky svojim mamičkám. Kázňový text (Ef 6:2-3) zdôraznil štvrté Božie prikázanie i to, čo z neho vyplýva pre každé dieťa.

17. máj – v túto nedeľu bola Slávnosť konfirmácie nielen pre našich 10 konfirmandov, ale radosť z nej mal celý cirkevný zbor. Z konfirmačného príhovoru brata farára L. Bednára (Ž 16:2), ale aj z príhovoru k sviatosti Večere Pánovej zo Ž 73 zneli slová hlavne ku konfirmandom, ale oslovili aj všetkých prítomných. Rovnako aj príhovor sestry dozorkyne a modlitba za konfirmandov. Po úspešných sobotňajších skúškach v chráme, mohli v nedeľu všetci konfirmandi, za všetko ďakovať a prosieť o ochranu aj v ďalšom ich živote.

24. mája v Prvý svätodušný sviatok sme spomínali na vyliatie Ducha Svätého na apoštolov. V kázňovom texte (Ž 46:5) bol obraz te-

čúcej rieky ako symbol Ducha Svätého a evanjelia. Boli to žalmistove slová o nádeji. Veď každá rieka má pramienky a podobne evanjelium je takým prameňom, ďalší sú bratia a sestry, ktorí evanjelium prijali a odovzdávajú ho ďalej a zasa ďalší pramienok sú zvestovatelia Božieho slova z kazateľní, na biblických hodinách a iných cirkevných stretnutiach. Mnohí hľadajú pramene života inde. Božie zdroje nikdy nevysychajú a nekončia, sú večné. Iné zdroje to nedokážu! Duch Svätý je darovaný ako rieka, ktorá prináša život. Každý sa musíme sám napiť z tohto vzácneho prameňa, nikto iný to nemôže za nás urobiť. Každý deň teda čerpajme z tejto vody života,

ktorá nielenže uhasí náš smäd, ale očisťuje aj od našich hriechov.

31. mája na Slávnosť Svätej Trojice sme spomínali aj na 180. výročie posvätenia popradského chrámu Božieho. (Podrobnejšie o tom samostatný článok.)

Počas májových služieb Božích bohato spevom duchovných piesní poslušil aj zborový spevokol. Za takéto ozvláštnenie patrí vďaka sestre dirigentke Mgr. M. Bednárovej a všetkým ochotným speváckam a spevákom. Nech Pán naďalej žehná službu zborového spevokolu a pre jeho posilnenie pozývame do našich radov nových ochotných milovníkov zborového spevu.

POZNÁTE PRAVDU A PRAVDA VÁS VYSLOBODÍ. (J 8:32)

Mária Krajniaková

V dňoch 1. až 3. mája sa konala v Piešťanoch v poradí už 7. konferencia Evanjelizačného strediska (EVS). Na nej som sa počas celého jej trvania zúčastnila aj ja. Bratia a sestry z nášho seniorátu, ktorí prišli autobusom, boli prítomní len v sobotu.

Celý program a prednášky boli zamerané na text z Jánovho evanjelia *Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí*. Prednášatelia, takmer všetci zo zahraničia, nám vo svojich vystúpeniach dopodrobna rozobrali biblický text a poukázali

na jedinú pravdu, ktorou je Pán Ježiš Kristus. Aj simultánny preklad prednášok bol na vysokej úrovni, takže nám nič neuniklo zo zvestovaného slova.

Témy prednášok: večerná piatková *Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí*; v sobotu ich bolo viacerô: *Pravda odhaľuje a ukazuje smer, Pravda premieňa, Pravda oslobodzujú, Pravdu nezastavíš*. Odpoľudnia boli semináre na témy: *Pravda a Biblia, Pravda a financie a Nebezpečný svet*, a večer zakončila prednáška so zhrnutím *Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí*.

Nedeľa, záverečný deň, bola v znamení služieb Božích a Večere Pánovej v piešťanskom chráme Božom, ale služby Božie boli aj v Dome umenia, a na nich kázal, pre nás všetkých dobre známy a nezaobudnuteľný, Gemechis Buba.

Celá konferencia, pripravená a zrealizovaná bez najmenších nedostatkov, bola veľké požehnanie pre asi 500 účastníkov z celého Slovenska. Krásne bratsko-sesterské spolo-

čenstvo na tomto stretnutí treba zažiť(!)... nenechajte si preto ujsť konferenciu o rok a už teraz si zarezer-vujte prvý májový víkend 2016.

Veľmi srdečné poďakovanie patrí všetkým, ktorí tieto konferencie organizujú, teda pracovníkom EVS a bratovi riaditeľovi Slavomírovi Slávikovi, a to nielen odo mňa, ale aj od všetkých, ktorí sme tam mohli byť prítomní.

MEDZINÁRODNÁ MISIA

Z Informačného listu EVS č. 2/2015 vybrala Zuzana Hybenová

Evanjelizačné stredisko na konferencii pozýva misionárov, ktorí prinášajú evanjelium Ježiša Krista tam, kde ho nepoznajú. Už na dvoch konferenciách bol prednášateľom černošský kazateľ Dr. Gemechis Buba. V súčasnosti slúži ako asistent biskupa pre misiu v Severoamerickej evanjelickej cirkvi (NALC). Pochádza z Etiópie a s manželkou a deťmi teraz žije v USA, v Columbase v štáte Ohio a EVS s ním urobilo rozhovor.

EVS: Čo to znamená slúžiť ako riaditeľ pre národnú a medzinárodnú misiu v NALC?

G. Buba: *Medzinárodná misia posielala misionárov do zahraničia, poskytuje zabezpečenie pre partnerov misie napr. v Afrike, Ázii a*

Latinskej Amerike. V navštívených krajinách slúžime slovom, vzdelávacími kurzami, stretnutiami duchovnej obrody či konferenciami. Na národnej úrovni robíme tri veci: zakladáme nové CZ, obnovujeme už existujúce zbory a mobilizujeme ľudí, aby sa sami stali misionármi.

EVS: Ako vnímate situáciu v krajinách kde slúžite?

G. Buba: *V Číne sa rodí silná cirkev a Pán nám tam úžasne otvára dvere. Učíme na teologických seminároch a vysokých školách. Hlboko v srdci mám aj Indiu, kde je veľmi rozšírená modloslužba. Etiópia je moja rodná krajina a veľká láska. Založil som tam súkromnú vysokú školu, kde študuje 3 až 4 tisíc študentov.*

EVS: Prečo to robíte?

G. Buba: *Pre lásku Ježiša Krista a lásku, ktorú k Nemu cítim. Nie je nič radostnejšie, vzrušujúcejšie a obohacujúcejšie, než hovoriť príbeh o Ježišovi. Jeden človek, Syn Boží, umrel na kríži za svet, prišiel o všetko a obetoval všetko, zomrel a vstal z mŕtvych, aby niesol náš hriech. Je mnoho vecí, ktoré môžu spraviť v ľudskom živote zmenu. Avšak radikálna zmena v ľudskom živote je spoznať Ježiša Krista.*

EVS: Čo vás naplňuje šťastím?

G. Buba: *Na prvom mieste Ježiš, potom rodina, a na treťom mieste priatelia. Každé ráno sa zameriavam na štyri oblasti svojho života: 1. na vlastný vzťah s Bohom; 2. na vzťah s manželkou a deťmi; 3. na vzťah k sebe samému; 4. na svoj vzťah s kolegami a priateľmi. Stabilitu a radosť v živote mi pomáha udržať to, že neustále monitorujem, kontrolujem a nasledujem striktný vzťahový aspekt svojho života.*

180. VÝROČIE POSVÄTENIA POPRADSKÉHO CHRÁMU BOŽIEHO

Zuzana Hybenová

Vo sviatok Svätej Trojice si popradskí evanjelici každoročne s vďakou voči Pánu Bohu a horlivým predkom pripomínajú pamiatku posvätenia svojho chrámu. Tohtoročná slávnosť sa pripadla na 31. mája.

Reformácia našla na Spiši úrodnú pôdu, podporovaná významnými osobnosťami ako boli gróf Thurzo a kapitáni spišských hradov a zámkov. V r. 1545 sa už takmer na celom Spiši učilo v duchu reformácie. V rokoch 1560 až 1674 bola popradská cirkev čisto evanjelická. V r. 1670 začali ťažké a bolestivé útrapy i prenasledovanie evanjelikov. Farári boli predvolaní na súd do Spišského Podhradia, obvinení a odsúdení

ako rebeli a vykázaní z krajiny. Až v r. 1694 začalo evanjelikom v Poprade svitať na lepšie časy. Bohoslužby začali vykonávať v zakúpenom súkromnom dome. Prvý drevený kostol si postavili v r. 1760. Bol chatrný, preto sa evanjelici v r. 1829 rozhodli postaviť si nový z pevného materiálu. Stavba prebiehala za ťažkých okolností, lebo sa rozšírila cholera a niekoľkoročné neúrody spôsobili veľkú drahotu. Napriek tomu usilovne pracovali na stavbe kostola a s pomocou Božou stavbu ukončili v r. 1834. Pre nedostatok prostriedkov na vnútorné zariadenie sa posvätenie chrámu uskutočnilo 24. júna 1835 na Slávnosť Svätej Trojice. Od toho času stojí toto dielo ako dominantu uprostred námestia, na prie-

čelie ktorej dali latinský nápis: Deo posuit coetus evangelicus anno 1834, preložené do slovenčiny: Bohu postavil zbor evanjelický v r. 1834.

Tohtoročné 180. výročie sme si pripomenuli s veľkou pokorou a vďakou voči Pánu Bohu a obetavým predkom za tento krásny chrám. K slávnostnej atmosfére prispel aj zborový spevok, keď chrámom znelo: Duša moja chváli Hospodina, na Jeho sa milosť rozpomína. Haleluja, chváliť chcem svojho Boha deň čo deň ...

Slávnostným kazateľom bol brat farár Ján Hroboň z CZ Bratislava-Dúbravka na text z 1J 4:10. Text hovorí o Božej láske k nám. Aj my máme milovať Pána Boha a milovať sa navzájom. Brat farár Hroboň poukázal na to, že: 1. láska robí prvý krok, a ten urobil Boh voči ľuďom,

ale aj naši predkovia stavali chrám s láskou a vierou v Pána Boha; 2. Boh z lásky k nám dal to najdrahšie čo mal, svojho Syna. Aj stavbu chrámu chceli mať na najlepšom mieste v centre, k tomu z lásky smerovali aj milodary a ochota prispieť. 3. Láska Boha napĺňa tú najhlbšiu vnútornú potrebu a ňou je odpustenie hriechov. Aj predkovia po tom túžili, a preto s láskou budovali svätyňu, kde mohli v pokore prosieť o odpustenie hriechov. K láskavému Bohu môže pristúpiť a prosieť o odpustenie každý ubitý, chorý, zranený, či inak nešťastný človek. Pán Boh prijme a vypočuje každého, a preto radostne mohlo chrámom znieť to husitské: Pán Bůh je síla má, všecka obrana má! Jedné věci žádám a té vždycky hledám, abych v domu Páně, přebýval v ochraně věčně tam.

ZA MARIENKOU BOBOVSKOU

Ingeborg Paulinyová

Mnohých ako blesk zasiahla správa o úmrtí našej spolusestry Marienky Bobovskej, ktorú si 6. mája povolal k sebe Pán života a smrti. Poznali sme ju všetci ako veselú, priateľskú ženu, plnú elánu. Minulý rok vo februári jej zistili onkologickú diagnózu. Svoju chorobu znášala veľmi dobre,

s optimizmom a nádejou, že jej Pán Boh pomôže. Nestťažovala sa a ani nikoho so svojimi problémami nezaťažovala.

Svoju vieru v Trojjediného Boha získala v rodičovskom dome. Rada spomínala na nedeľné odpolednia z detstva, keď sa celá rodina schádzala u starého otca Ondruška pri spievaní nábožných piesní. Viera v Boha jej pomáhala, keď jej

manžel pred 15-imi rokmi tragicky zahynul. Po jeho smrti zostala sama v dome, pretože dcéra i syn žijú mimo Popradu. Vždy však vravela, že aj keď je sama, nie je osamelá, lebo je s ňou Pán Boh. K Nemu sa utiekala a Jemu odovzdávala svoje radosti i starosti.

Naša Marienka nám bude chýbať nielen v kostolných laviciach v Poprade a Spišskej Sobote, ale aj v zborovom spevokole, spoločenstve modlitebníkov a pri všetkých zborových, seniorátnych, dištriktuálnych i celocirkevných podujatiach. Pre jej prívetivosť a milú povahu ju mali radi aj spišsko-sobotskí starší

a chorí cirkevníci, ktorých potešovala pri diakonických návštevách.

Chýbať však bude predovšetkým svojim deťom, vnúčatám, súrodencom i ostatnej rodine. Rovnako tak aj svojim priateľkám, s ktorými rada cestovala za poznávaním vzdialeného sveta; tiež aj známym v dennom centre seniorov v Strážach, v spišsko-sobotskej organizácii Červeného kríža i cvičiacim v školskej telocvični. Chýbať bude susedom, ale aj nám všetkým. Jej požehnanú pamiatku si však navždy zachováme v našich srdciach.

UTIEČŤ A VRÁTIŤ SA

Z nemčiny preložila Anna Chábová

Pretože bol hlad v Betleheme, Elímelech s rodinou opustil mesto a žil v krajine Moáb. Šťastie však nenašiel, on a jeho dvaja synovia zomreli, a tak jeho manželka Noémi, chudobná vdova, zostala v cudzej krajine sama. Príbeh poukazuje na to, aké nešťastné je utiecť od Boha. To potvrdzujú aj slová z Prísloví 14:12 Nejedna cesta vidí sa človeku správnu, ale jej koniec môže byť cestou k smrti.

Noémi sa dozvedela, že Boh znova svojmu ľudu poskytol do-

statok chleba a preto sa vracia späť do Izraela. Jej cesta späť nám ukazuje, že pre veriaceho človeka je vždy možný návrat k Bohu. On čaká na naše uvedomenie si viny a odpustí nám naše hriechy. Keď Noémi prišla do Betlehema, povedala: Nevolajte ma Noémi (Lúbezná), ale volajte ma Mára (Trpká), lebo Všemohúci mi spôsobil mnoho trpkosti. (Rút 1:20-21) Z týchto slov spoznáваме, aké bolestné sú následky nesprávnej cesty a aký milostivý je náš Boh, ktorý odpustí a privedie hriešnika späť k viere, k Bohu.

*Z programu vybrala
Zuzana Hybenová*

Popoludní 14. júna sa evanjelici Tatranského seniorátu stretli v evanjelickom a. v. chráme Božom v Poprade-Velkej. Program bol venovaný spomienke na majstra Jana Husa a 600. výročie jeho upálenia. Brat senior Mgr. Roman Porubän predstavil život a dielo českého reformátora a jeho odkaz pre dnešok. Sestra PhDr. Nora Baráthová oboznámila o pôsobení Husitov na Spiši. A v troch ukážkach videoklipov sme videli pôsobenie Jana Husa až po jeho upálenie.

Medzi jednotlivými vstupmi o Husovi vystúpili s piesňami spevokoly z Batizoviec, Kežmarku, Popradu, Popradu-Velkej a Švábovíc. Po záverečnom poďakovaní a požehnaní od brata seniora, zaznela husitská pieseň Kdož jste Boží bojovníci v podaní všetkých piatich spevokolov.

Bolo to naozaj požehnané podujatie, ukončené milým bratsko-sesterským spoločenstvom pri pohostení, ktoré účastníkom pripravil CZ Poprad-Velká. Vďaka Pánu Bohu za tieto krásne chvíle a tiež bratovi seniorovi Porubänovi i hostiteľskému CZ Poprad-Velká.

TAK JAKO HEJNO KRKAVCŮ SNESLI SE NA TUTO ZEMI, ABY VYKLOVALI KAŽDÉ ZRNKO ZLATA A STŘÍBRA. NEMAJÍ SLITOVÁNÍ. JEJICH SRDCE ZJEDOVATĚLA TOUHOU PO BOHATSTVÍ. SE VŠÍM KUPČÍ, VŠECHNO PRODÁVAJÍ. CHCEŠ POKŘTÍT DÍTE? ZAPLAŤ! CHCEŠ LOUPIT A VRAŽDIT? ZAPLAŤ A BUDE TI ODPUŠTĚNO. ALE PAK, KDYBY SÁM ĎÁBEL ZAPLATIL, VSTOUPIL BY NA NEBESA? A ZA PENÍZE TAKTO VYDŘENÉ Z CHUDÉHO LIDU KONĚ KRÁSNÉ CHOVÁJÍ, ČELEĎ NEPOTŘEBNOU DRŽÍ, V KOSTKY HRAJÍ A NA SVÉ KUBĚNY KOŽICHY DRAHÉ VĚŠÍ, ZATÍMCO KRISTUS CHODIL BOS A NEMĚL, KDE BY HLAVU SLOŽIL. VŠAK POZNEJTE SE, VY, ZLODĚJI CHUDÉHO LIDU, NEBOŤ BUH I LIDÉ VÁS VIDÍ.

- ÚRYVOK Z KÁZNE JANA HUSA

PRIJMI, OTČE NÁŠ

Miloš Kovačka

*Prijmi, Otče náš, ktorý si v nebesiach,
našu sviatočnú modlitbu.*

*Prijmi naše prosby o Tvoj dar najvzácnejší:
prosíme o Tvoju milosť, v ktorej sa rodí Božie dieťa,
o Tvoju lásku, v ktorej sa združuje Boží ľud,
prosíme o nebeský lúč svetla nezastretého
pozemskými svármí,
o čisté srdce pripravené prijať Ducha priameho,
prosíme o silu zabraňovať zlu a brániť dobro,
stavať hrádze proti krivdám.*

*Vyučuj nás, Otče náš, odvahe otvárať dvere
pravde, právu a spravodlivosti.
Daj, aby sme mohli nachádzať
studnice milosrdenstva.*

*Aby sme mohli rásť pri čistých vodách,
aby sme dozrievali ako dobré semä
pre dobré činy,
aby sme mohli obdarovať naše
spoločenstvo, národ náš,
obce a mestá naše, rodiny naše,
drahé deti naše
impulzom jedinečným: živým Tvojím slovom.*

*Kde ono prenikne, tam sa zrodí svetlo,
tam neznalí budú obdarení múdrosťou,
tam zhynie klam, tam zbledne závišť,
tam sa v kajúcej slze roztopí ľadovec,
ktorý zmrazil v hriešnych časoch
naše srdcia.*

*Ó, Hospodine, daj nový život rozsievať,
daj, aby mohlo opäť dozrievať naše konanie,
daj, aby sme mohli vydať úrodu viery,
ktorú si naše deti budú v dobrom pamätať,
zbuduj v nás, Otče, svoj chrám,
pevný, nezdolný.*

O VEĽKEJ VEČERI

Z „*Tesnou bránou*“ vybrala
Zuzana Hybenová

Brožúra *Tesnou bránou* – čítanie na každý deň robí v živote kresťana, ktorý ju naozaj denne číta, veľmi dobrú službu. Predovšetkým je najvzácnejšie to, že najprv si musíme prečítať stať z Božieho slova, a potom je v úvahe podané vysvetlenie čo nám Božie slovo hovorí a čo pre nás z neho vyplýva. Podľa Mikuláša Liptáka, vedúceho vydavateľstva ViViT, týmto spôsobom čitatelia za tri roky prejdú celou Bibliou – starou i novou zmluvou. Vďaka patrí všetkým tvorcom tohto vzácneho čítania.

V Druhú nedeľu po Svätej Trojici nám bolo ponúknuté podobenstvo o veľkej večeri (L 14:15-24). Jeden človek pripravil veľkú večeru a mnohých na ňu pozval. Ale každý sa začal vyhovárať. Autor úvahy hovorí, že príbeh ukazuje, ako sa my, ľudia, často vzpierame Božiemu pozvaniu stolovať s Bohom na slávnostnej nebeskej hostine. Vy-

hovárame sa na všeličo možné – na prácu, na manželské a rodinné povinnosti, na starosti s majetkom či na uponáhľanú dobu, v ktorej žijeme. Nereagujeme na Božie – najdôležitejšie pozvanie vo svojom živote alebo ho odkladáme na neskôr. Božie slovo nás vyzýva, aby sme sa tak nesprávali. Raz totiž nastane čas, keď nás už Boh nebude pozývať alebo stratíme schopnosť počuť Jeho hlas. A bude príliš neskoro na všetko – na spásu i na večný život v nebi. Apoštol Pavol práve v tejto súvislosti napísal: Myslite na to, čo je hore, a nie na to, čo je na zemi.

To, čo nás čaká po odchode do večnosti, je oveľa krajšie, radostnejšie a cennejšie než to, čo máme k dispozícii tu na zemi. Bola by veľká chyba premeškať takúto príležitosť!

Nájdime si aj cez letné prázdniny čas na Božie slovo a zvažme, čo nám hovorí a k čomu nás pozýva cez Písmo sám Pán Boh. Neodmietajme pozvanie na hostinu vo večnosti ako o tom hovorí spomínané podobenstvo!

POPRADSKÝ RODÁK SAMUEL WEBER

Z knihy o *Samuelovi Weberovi* pripravila Zuzana Hybenová

V zborovej knižnici sa nachádza kniha s názvom *Samuel Weber*, vy-

daná mestom Spišská Belá pri príležitosti 100. výročia jeho úmrtia. Z nej sa môžeme dozvedieť mnoho zaujímavého o našom slávnom rodákovi a o dobe, v ktorej žil.

Čítame, že v provinčnom poľnohospodárskom meste Poprad, sa 26. marca 1835 narodil Samuel Weber; rodičom garbiarovi, remenárovi a dlhoročnému richtárovi mesta Poprad, Jánovi Samuelovi Weberovi a Jane, rodenej Hirtovej. Rodina Weberovcov patrila medzi staré popradské luteránske rodiny. V meste v 18. storočí žili takmer len evanjelici. Až panovníčka Mária Terézia (1740 – 1780) urobila všetky kroky, aby rekatolizácia v Uhorsku bola úspešná.

Samuel Weber začal chodiť do školy v Poprade. Učil sa veľmi dobre. Pokračoval na druhom stupni, a vzdelával sa v náboženstve, latinšom, maďarskom a nemeckom jazyku, geografii, dejepise, antropológii, technológii, počtoch a písaní. Revolučný rok 1848 ho zastihol v II. triede na evanjelickom lýceu v Kežmarku, kde študoval sedem rokov. Keďže sa v evanjelickej škole nezaoberali právom, v r. 1854 odišiel na katolícku gymnázium v Levoči, kde aj maturoval. Potom v r. 1854 – 1857 študoval teológiu na Evanjelickom lýceu v Prešove.

Po skončení štúdia bol dva roky vychovávateľom v rodine grófa, neskôr politika Albína Čákiho. Svoje vzdelanie ukončil v r. 1860 v Jene, kde študoval teológiu, dejepis, zemepis a prírodné vedy.

Samuel Weber v r. 1861 prišiel ako farár do Spišskej Belej. Manželstvo uzavrel v Kežmarku s Máriou, rod. Steinerovou, dcérou profesora kežmarského lýcea. V tomto šťastnom manželstve sa narodilo šesť detí – dvaja synovia a štyri dcéry. Mária bola dokonalá manželka. Vďaka matkinej výchove si vedela poradiť s celým hospodárstvom. Aby sa veľmi neodlišovala od manželovho aktívneho života, stala sa v r. 1881 prezidentkou Evanjelického ženského spolku v Spišskej Belej.

V Spišskej Belej, ako aj v iných spišských mestách, bývalo najmä nemecké obyvateľstvo hlásiace sa k evanjelickému náboženstvu. Napr. v r. 1850 z 2 666 obyvateľov bolo 2 219 evanjelikov. Samuel bol predovšetkým kňaz. V r. 1861 si ho belianski evanjelici zvolili za svojho farára. Pod Spišskú Belú patrili filiálky v Krížovej Vsi a Strážkach. Do kňazskej služby sa pustil s veľkou chuťou. Mal výborné organizačné schopnosti, jazykové vedomosti, tvorivé nadšenie a zvyšoval si vedomosti neúnavným štúdiom vo všetkých dostupných vedných odboroch. Pri tom všetkom bol skromný, pracovitý a miloval obyčajných ľudí.

Uvedomoval si, že pre bohatý duchovný život je potrebné i materiálne zabezpečenie cirkvi. Aby mohol realizovať svoje plány, založil viacero fondov, ktoré potom zabezpečili generálnu opravu belianskeho kostola. Financie zabezpečovali aj blízki spolupracovníci v tzv. bankovej komisii. V neskoršej filiálke v Tatranskej Kotline, veriaci postavili v r. 1906 nový kostol.

Weber bol dobrý kazateľ a niekoľko jeho kázni vyšlo aj tlačou. Aby pomohol šíreniu viery, vydal viacero knižiek (niektoré aj vlastným nákladom), napr. Učebnicu náboženstva, Knižočku pre konfirmandov, Modlitby pre deti v škole a doma a aj knihy pre dospelých. Náboženská spisba sa prelínala s ďalším jeho veľkým koničkom – históriou.

Na osvetovom cirkevnom poli pôsobil ako predseda Spišského evanjelického farárskeho spolku. Založil evanjelický spevácky farský spolok. Bol činný v Uhorskom protestantskom spolku, v Uhorskom evanjelickom literárnom spolku a bol konzistoriálny radca evanjelickej cirkvi. Od r. 1896 pôsobil ako senior XIII spišských miest. Od r. 1896 pôsobil ako konsenior a od r. 1901 ako senior spišského seniorátu. Pri príležitosti 50-roč-

ného účinkovania popradského farára Karola Wünschendorfera 14.11.1907, ho na seniorátnom konvente v Poprade zvolili a inštalovali za seniora spišských miest.

Vďaka celosvetovej atmosfére, koncom 19. stor. vznikla v Spišskej Belej skupina podnikateľov, ktorí svoju výrobu rozvíjali predovšetkým na báze miestnych surovín. Významným činiteľom na rozšírenie pracovných možností bolo vybudovanie železničnej trate z Kežmarku do Spišskej Belej. Vznikla pošta, telefonické spojenie. Od polovice 19. stor. patrila Spišská Belá medzi hospodársky dominantné mestá na Spiši.

Koncom 19. stor. zasiahla Spišskú Belú vlna vystaňovalectva. Príčinou boli viacročné zlé poveternostné podmienky a nízke výnosy obilia a tiež to, že veľkovýroba ničila malovýrobcov. Preto mestské zastupiteľstvo v r. 1897 vyslalo do Budapešti Samuela Webera, aby presvedčil vládne orgány o potrebnosti vybudovania tabakovej továrne v Spišskej Belej. Jeho argumenty upútali pozornosť vlády a továreň vznikla už v roku 1898. Zamestnávala aj obyvateľov z blízkeho okolia. Priniesla mnohým obyvateľom prácu, hospodársku prosperitu

a zabránila aj masovejšiemu odchodu do zahraničia.

Samuel Weber po príchode za kňaza organizoval aj kultúrne aktivity: beliansky spevokol, ochotnícky divadelný spolok, hospodársky spolok s cieľom vzdelávať ľudí a zavádzať získané poznatky do praxe, napr. začalo sa s odvodňovaním pôdy. Pre zabránenie požiarov vznikol dobrovoľný hasičský zbor, ktorého celoživotným predsedom bol Samuel Weber. Bol členom streleckého spolku, poľovníckeho spolku, spolku spišských učiteľov. Upútala ho botanika. Bol nadšený tatranský turista a horolezec; a bol po ňom pomenovaný jeden z tatranských štítov (dnešný Malý Kežmarský štít). Veľkú pozornosť venoval tatranským chatám. Zaslúžil sa o výstavbu novej chaty pri Zelenom plese. Skúmal aj jaskyne, jeho meno sa spája s Belianskou jaskyňou.

Veľkú úlohu vo Weberovom živote zohrala činnosť Uhorského karpatského spolku, ktorý mal za cieľ spoznanie pohoria Karpát, najmä Vysokých Tatier. Z lásky k prírode, k Vysokým a Belianským Tatrám, inicioval od roku 1881 zbierky na výstavbu účelovej budovy Karpatského múzea v Popra-

de. V r. 1883 sa stal vedúcim botanického oddelenia v popradskom múzeu, kde bližšie spolupracoval s popradským evanjelickým farárom Wünschendorferom. Spájalo ich jednak kňazské povolanie, spoločné záujmy, týkajúce sa predovšetkým múzea a botaniky, no aj Samuelovho rodného mesta Poprad. Karol Wünschendorfer pôsobil v Poprade od 15.11.1857 celkovo 52 rokov a v kňazskej službe 54 rokov. Poslednú kázeň mal 13.09.1909.

Samuela Webera si Pán povolal do večnosti 18.05.1908. Dobrý všestranný človek Beľanom mimoriadne chýbal. Pri príležitosti storočnice od Weberovho narodenia navrhol vtedajší beliansky farár Juraj Hirschman zhotovenie pamätnej tabule v interiéri evanjelického kostola, kde farár Weber strávil 47 úžasne plodných rokov. Tabuľa bola odhalená 29.06.1936.

Vďačný beliansky evanjelický cirkevný zbor si 3. mája t. r. pripomenul 180. výročie narodenia tohto vzácného farára. Na peknej slávnosti sa zúčastnila aj skupina z popradského cirkevného zboru a náš spevokol prispel do jej programu.

DETSKÉ OKIENKO NIELEN PRE DETI

Pripravila Zuzanka Findrová

Milé deti, prichádza leto a s ním aj veľa slnečných a svetlých dní. O svetle je aj táto osemsmierovka. Jej vylúštenie môžete vhodiť do schránky detskej pošty v kostole a môžete pripísať, čo osvecujúce ste zažili vy. Bonusom bude, keď nájdete odkaz v Biblii, kde sa nachádza riešenie osemsmierovky.

KRÍŽ, SYN, SMRŤ, RAJ, KNIHA, VODCA, HROB, OTEC, RUKA

K	J	R	U	K	A	E
Ľ	R	Ž	I	C	Š	J
Ú	J	Í	E	E	A	S
Č	B	T	Ž	R	V	Ť
V	O	D	C	A	R	E
T	R	L	O	M	S	V
E	H	T	S	Y	N	A

Tajnička: _____

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

Júl

Šimonovičová Mária	7.7.
Balážová Ľubica	8.7.
Frniak Juraj	9.7.
Dindošová Marta, Ing.	11.7.
Mereyová Marta	18.7.
Alexyová Magdaléna	21.7.
Benko František	21.7.

August

Profantová Irena	3.8.
Hanzelyová Helena	4.8.
Križan Ján	6.8.
Antolíková Mária	9.8.
Pastrnáková Anna	12.8.
Kotsch Egon	18.8.
Ondrušová Katarína	28.8.
Ilavský Ľubomír, Ing.	29.8.

KOSTOL PRE VEREJNOSŤ – POZVANIE K SLUŽBE

Kostol pre verejnosť – pozvanie k službe. Opäť prišli letné prázdniny, a to je čas, keď náš Kostol Svätej Trojice býva sprístupnený pre verejnosť. Túto aktivitu zabezpečuje Modlitebné spoločenstvo, preto sa – s prosbou o pomoc pri tejto službe i pozvaním do nej – obraciame na všetky sestry a bratov, ktorí sú ochotní obetovať svoj voľný čas Pánu Bohu formou dvojhodinových služieb v pondelok, stredu a piatok odpoľudnia a môžu tak pomôcť dobrej veci. Na stole pri východe z kostola bude k dispozícii tabuľka „rozpis služieb“, kde si môžete zapísať termín/termíny dohľadu v kostole, prípadne sa môžete dohodnúť vo farskom úrade so sestrou Alenou Chlebovcovou. Vopred ďakujeme za vašu ochotnú službu!

VYPÍSANÉ Z MATRÍK MÁJ – JÚN 2015

Sviatosť Krstu svätého prijali: Maximilián Zahoranský, Soňa Čellárová

Konfirmovaní: Martin Bartko, Viktória Bartková, Sabína Droppová, Adrián Ďumbala, Alan Ďumbala, Filip Farkašovský, Gilbert Nitsch, Vladimíra Šebová, Kristína Uličná, Radka Žigová

Manželstvo uzavreli: Ján Harnisch a Lucia Tomusková

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Mária Bobovská (69), Božena Šašurová (87), Ján Kondrt (68), František Fógl (68), Katarína Strauchová (85), Zuzanou Stašová (79)

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA AJ POČAS PRÁZDNIN

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h
mládež – každý piatok o 17:30 h

*SPOMALME, ZASTAVME A ZAMYSLIME SA
ČI ŽIJEME ŽIVOT TAK, AKO CHCE BOH...*

*POŽEHNANÝ ČAS PRÁZDNIN SVOJIM ČITATE-
LOM ŽELÁ REDAKČNÁ RADA ZBOROVÉHO LISTU
POPRADSKÝCH EVANJELIKOV.*

JÚL

5. Ne. 9:00 Poprad, 600.výročie upálenia Majstra Jana Husa
10:30 Stráže, 600.výročie upálenia Majstra Jana Husa
12. Ne. 9:00 Poprad, 6. nedeľa po Svätej Trojici
10:00 Sviatosť Večere Pánovej
19. Ne. 9:00 Poprad, 7. nedeľa po Svätej Trojici
26. Ne. 9:00 Poprad, 8. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 Spišská Sobota, 8. nedeľa po Svätej Trojici

AUGUST

2. Ne. 9:00 Poprad, 9. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 Stráže, 9. nedeľa po Svätej Trojici
9. Ne. 9:00 Poprad, 10. nedeľa po Svätej Trojici, Nedeľa pokánia
10:00 Sviatosť Večere Pánovej
16. Ne. 9:00 Poprad, 11. nedeľa po Svätej Trojici
23. Ne. 9:00 Poprad, 12. nedeľa po Svätej Trojici
30. Ne. 9:00 Poprad, 13. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 Spišská Sobota, 13. nedeľa po Svätej Trojici

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17; tel. farský úrad: 789 587 2; e-mail: ecavpp@stonline.sk; www.ecavpp.sk

Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, jazyková úprava: Mgr. Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Mgr. Ing. Michal Findra, mládežnícky farár. Grafická úprava: Matúš Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.